

La sanitat, una inversió de futur per la cohesió social

Una sanitat i una educació públiques i de qualitat són la prioritat dels que defensem la igualtat d'oportunitats i lluitem contra la fractura social.

Els que coneixem la situació del país sabem que el creixement de les desigualtats és un dels efectes més colpidors de la crisi econòmica. Uns serveis públics forts i de qualitat –que han de ser valorats com una inversió i no com una despesa– permetran lluitar contra aquesta fractura creixent en la nostra societat.

A Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra (SDP) creiem que cal incidir en la sanitat i l'educació com a serveis públics principals que han de tenir prioritat absoluta en la distribució dels recursos i obtenir el màxim nivell de satisfacció entre els ciutadans i les ciutadanes. Aquests serveis han de ser accessibles a tothom, en igualtat de condicions.

La protecció de la salut i l'assistència sanitària són drets constitucionals que a SDP no volem retallar. Per això no podem acceptar les polítiques d'austeritat d'Antoni Martí, que han acabat desmantellant el nostre sistema sanitari, afavorint el creixement de desigualtats socials. I ara el cap de Govern no troba ministre de Sanitat.

Convindria desenvolupar accions rigoroses i responsables que assegurin un sistema sanitari sostenible i d'excel·lència, racionalitzant la despesa però satisfent, alhora, les necessitats de la població en matèria de salut i malaltia.

La despesa en sanitat és una inversió de futur. Una inversió que ha de servir per assegurar la qualitat i

la continuïtat assistencial, amb criteris de distribució dels professionals sanitaris al territori i la igualtat d'accés als serveis de salut. Una inversió que ha de servir per desenvolupar polítiques sanitàries en la prevenció i la promoció de la salut de les persones, en la recerca i en una atenció sanitària altament resolutiva.

Però el Govern de DA segueix amb la seva coneguda política de desmantellament dels serveis públics bàsics.

Ens preocupa aquesta sorneguera destrucció del nostre sistema sanitari. Una destrucció que s'està duent a terme, també, desmoralitzant els bons professionals que dia a dia treballen sense defallir, a l'Hospital Nostre Senyora de Meritxell i als centres de salut, per oferir a la ciutadania uns serveis de qualitat i una atenció plena d'humanitat.

Els governs són elegits per organitzar l'economia, la sanitat, l'educació, per aportar benestar als ciutadans. No s'hi val a deixar la sanitat com la parenta pobre.

A SDP defensem que el sistema sanitari públic pugui millorar l'eficiència, amb més atenció primària i menys despesa farmacèutica. Que pugui millorar la qualitat, amb més atenció en salut mental i a la discapacitat, per exemple.

Que millori l'equitat en la protecció.

Però això no vol dir que estiguem disposats a acceptar o afavorir la mercantilització sanitària.

L'atenció sanitària ha de ser un dret ciutadà, amb independència de la condició social i de la parròquia en la qual es visqui, i no pas una mercaderia que només consumeixin els "clients" que la puguin pagar.

Mentre a SDP parlem de "pacients", a DA es parla de "clients".

Aquí tenim una clara diferència entre els plantejaments que defensa SDP i la política liberal de DA. Nosaltres defensem que la sanitat andorrana s'ha d'assenotar sobre els principis de finançament públic i accés universal amb independència dels ingressos, posició social o lloc de residència.

Antoni Martí vol anar cap a una privatització de la sanitat. Per aconseguir-ho primer li cal desprestigiar, debilitar o provocar una davallada en la sanitat pública. S'hi ha dedicat els darrers quatre anys i ara, resistint-se a nomenar un titular per al ministeri de Sanitat, confirma aquesta voluntat de passar d'un sistema nacional de salut a una mena de sistema tripartit fonamentat en les assegurances sanitàries privades per als benestants, la seguretat social per als treballadors i la beneficència per a la resta de persones.

La manca de planificació dels darrers quatre anys en l'àmbit dels recursos humans ha generat el fort descens i la manca de motivació de molts professionals sanitaris.

Dissortadament, Antoni Martí i DA tracten la sanitat com una parenta pobre.